

"Rüya üç nevidir. İkisi, tabir-i Kur'ân'la, مَلَأَ حُلُومَهُمْ da dahildir, tabire değmiyor. Mânâsı varsa da ehemmiyeti yok..." İzah eder misiniz?

Rüya üç çeşittir. İkisi günlük olayların etkisi ya da travmatik olayların vermiş olduğu aşırı uyarılma sonucu görülen rüyalardır ki, bu rüyalar Kur'an'ın ifadesi ile "**adgas-ı ahlam**" yani "*karışık rüyalar*" olup tabire değmiyorlar.

Doğal afetler, savaşlar, trafik kazaları, işkence, iş kazaları, saldırıya uğrama, ani gelişen hastalıklar, yakın kaybı gibi travmatik olaylar sonrasında insan olumsuz etkilenir ve hayal zaman zaman bu olayları hatıra getirerek insan üzerindeki etkisini sürdürür. Bu olumsuzluklar rüya yolu ile de görülür.

Ama sadık ve salih rüyaların dini açıdan bir değeri bir kıymeti bir hakikati bir beşaret yönü vardır.

Bu hususta varit olan hadislerden bazılarını takdim edelim:

Hz. Ebu Hureyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Rasulullah (aleyhissalatu vesselam) şöyle demişti:

"Benden sonra, nübüvvetten sadece mübeşşirat (müjdeciler) kalacaktır!" Yanındakiler sordu: "*Mübeşşirat da nedir?*" "**Salih rüyadır.**" diye cevap verdi."

Muvatta'nın rivayetinde şu ziyade var: "**Salih rüyayı salih kişi görür veya ona gösterilir.**" (1)

Ebu Hureyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki:

"Zaman yaklaşınca, müminin rüyası, neredeyse yalan söylemeyecek. Esasen müminin rüyası, nübüvvetin kırk altı cüzünden bir cüzdür."

Buhari'nin rivayetinde şu ziyade var: "**Nübüvvetten cüz olan şey yalan olamaz.**"(2)

Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Rasulullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki:

"Rüya üç kısımdır: Biri Allah'tan bir müjdedir. Biri nefsin konuşmasıdır. Biri de şeytanın korkutmasıdır. Biriniz hoşuna giden bir rüya görecektir olursa, dilerse onu anlatsın. Eğer hoşuna gitmeyen bir şey görürse onu kimseye anlatmasın, kalkıp namaz kılsın."(3)

Dipnotlar:

(1) bk. Buhari, Tabir, 5; Muvatta, Rüya 3, (2, 957); Ebu Davud, Edeb 96,(5017).

(2) bk. Buhari, Tabir 26; Muslim, Rüya 8, (2263); Tirmizi, Rüya 1, (2271); Ebu Davud, Edeb 96, (5019).

(3) bk. Buhari, Tabir 2, 10; Muslim, Rüya 10; (2266); Muvatta, Rüya 1, (2, 956).